

בס"ד יט' טבת ה'תשע"ב
הדלקת נרות - 16:37
צאת השבת - 17:29
רבנו תם - 18:01
לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 605
@ רפואה שלמה למרן פאר הדור והדרו
הרה"ג **עובדיה יוסף** בן גורגיה שליט"א.
שהשי"ת ישלח לו החלמה ומזור במהרה, ויזכה
לאורך ימים ושנות חיים, בבריאות ונהורא מעליא, אכ"ר.

אברהם יגל

לע"נ **בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל**
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

פפטידון: "דבריו ודמיון"
(ירמיה א')

פרשת שלמות

האשכנזים פפטידון: "הבאים ישרש"

מעייני הפרשה:
שיעבוד מצרים וגזרות פרעה.
הולדת משה ולקחתו לבית פרעה.
משה במדיין.
ה' מתגלה למשה בסנה.
משה נשלח למצרים למסור את דבר ה' אל פרעה להוציא את בני ישראל ממצרים.
"איש ובייתו באו" (א - א)
הם באו למצרים יחד עם בתיהם מארץ ישראל. הביאו איתם את בתי מדרשיהם ללמוד תורה, שכן בתי מדרשות שבחוץ לארץ ישנה בהם קדושת ארץ ישראל. (תורת משה)
"פרו וישרצו וירבו ויעצמו" (א - ז)
טבעו של עולם הוא, שבני תאומים חלשים בגופם, לפי שאחד נוטל מכוחו של אחיו. ואילו כאן במצרים, אף על פי ש"פרו וישרצו" ונולדו אפילו בשישיות, בכל זאת היו מפותחים יפה ובריאים בגופם - "ויעצמו", מלשון "חזק ועצום".
"ויקצו מפני בני ישראל" (א - יב)
לפתע חשו המצרים בקרבם שנאה עזה כלפי בני ישראל, אף על פי שזה לא היה כל-כך מרצונם (בפח-רד). היה זה רצון ההשגחה העליונה, כדי לבודד את בני ישראל מן המצרים לבל יתבוללו בתוכם. לפיכך אומר נעים-זמירות-ישראל בתהלים: "הפך לבם לשנוא עמו" (שפת אמת)
"והחיינו את הילדים" (א - יז)
פעמים יש שנולדים ילדים יחסרי כח-חיים והם מתים מיד עם צאתם לאויר העולם. היו איפוא המיילדות חוששות, שמא יחשדו בהן שהן המיתו את הילדים הללו, לכן התפללו ובקשו מהשם-יתברך כי ילדים שלא נועדו מטבעם לחיות יישארו גם הם בחיים, לבל יוטל עליהן כל חשד. זהו שאמרה תורה: "ותחיי את הילדים". (לפי המדרש)
"וראיתו על האבנים"
(רבינו בחי) בפסוק זה נרמז הריבוי העצום של ישראל. המילה 'האבנים' היא ה+א בנים שהיו יולדות 6 בכרס אחד. יש שכתבו בעניין זה שני רמזים נוספים בפסוק מתהילים (קמ"ז) 'ברך בניך בקרבך ב' ר' ד' יוצא 6 בגמ' קטנה. 'בקרבך גמ' בכרס אחת. וס"ת גמ' שישים. למאן דאמר שהיו יולדות שישים בכרס אחת. (ב. בר דין הי"ו)
"והראתו והנה נער בכה... ותאמר מילדי העברים זה"
היא ראתה אותו בוכה, אבל לא שמעה אותו, לפיכך אמרה: אין זאת אלא מילדי העברים הוא זה, יהודי מסוגל לבכות חרש ללא השמעת קול... (הה"צ ר' בונם מאוטבוצק)

"ויאמר לרשע כמה תכה רעך" (בי י"ג)
רעך - רשע כמותך. (רש"י) לא התפלא משה שהרשע מכה, דרכו בכך. אבל התפלא משה שמכה רשע כמותו. לפי שכרגיל הרשע מכה את החלש, את הצדיק שאינו יכול לאחוז בדעותיו הרעות ולגמול לו בהן. אבל שיכה את הרשע שגם הוא יכול להשיב מכה תחת מכה, זה פלא. (יעלת חן)
"והתאמרנה איש מצרי הציכלנו מיד הרועים ויאמר אל בנותיו ואיו" (ב - יט, כ)
אדם המסוגל לחרף נפשו למען נרדפים ומעונים ולהצילם, ודאי איננו מצרי רגיל, על אף מראהו המעיד על כך. מצרי שכזה יש לחפש ולהתבונן בו בהתפעלות ופליאה... (אבני אזל)
"ויאמרו בני ישראל" (ב - כג)
בתחילה היו בני ישראל שקועים כל כך בגלות, עד שלא הרגישו כלל את הגלות... ואילו עתה, משהתחילו להתגלות ניצני הגאולה, באו לידי הרגשת והבנת הגלות ונאנחו.
"וירא אלוקים את בני ישראל וידע אלוקים" (בי כה')
ראה אלוקים את בני ישראל כיצד הם נצמדים ביהדותם, ועל אף כל הנגישות והענויים לא נגרע מאומה מצורתם היהודית ולא שינו את לשונם ואת מלבושם - לפיכך "וידע אלוקים" - גמר ואומר לגאלם. (בשם צדיק אחד)
"והנה נער בוכה"
וכי נער היה? (אוצר המדרשים) אלא היה בן שלושה חודשים. אלא אף על פי שילד היה מנהגו כנער ולא בוכה כלל, בא גבריאל והכהו שיבכה ויתמלא עליו רחמים. מדרש אגדה אומר על "נער" נוטריקון: =בכל ביתי נאמן הוא. =והאיש משה ענו מאוד. ר=משה היה רועה'. (ב. בר דין הי"ו)

פינת הניבים והפתגמים
זו תורה וזה שפכה ? = האם זה שפרו של מי שלומד את התורה ומקיים את מצוותיה?
דוגמה: פלוני טורח יום ולילה כדי לסייע לכל נפך - הוא עצמו חי בפחון עלוב - זו תורה וזה שפכה?
מקור: בשעה שהוציאו את רבי עקיבא להריגה, זמן קריאת שמע היה, והיו סורקים את בשרו במסרקות של ברזל, והיה מקבל עליו על מלכות שמים... היה מאריך ב"אחד" עד שצתה נשמתו ב"אחד". יצתה בת קול ואמרה: אשך' רבי עקיבא, שצאה נשמתך ב"אחד". אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא: זו תורה וזה שפכה!! יצתה בת קול ואמרה: אשך' רבי עקיבא, שאתה מזמן לחיי העולם הבא [בכחות, סא]. (ניבונכו)

הסירו מכול מדרך עמי!
אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.
במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

"ותרד בת פרעה" (ב-ה)

התורה אינה מזכירה את שמה של בת פרעה, ואילו בדברי הימים א' (ד-יח) מוזכר שמה: "בתיה". חכמינו אמרו, כי השם "בתיה" ניתן לה רק לאחר מכן, כאות תודה על הצילה את משה. וכך אמר לה הקב"ה, את קראת לבני משה, הרניני קורא לך בתי - בתיה. ברם, מצינו במדרש כי עוד במצרים היו קוראים לה "בתיה", שכן אמרו דתן ואבירם למשה: אף שטוען אתה כי בנה של בתיה אתה, אינך אלא בנה של יוכבד.

אלא באמת קרא אותה פרעה, אשר ראה עצמו כאליל, בשם "בתיה", שבלשון מיצרית פירושו: בת אלוקים, וכך קראוה גם דתן ואבירם. אולם, התורה לא רצתה לתת לבת פרעה תואר אלקי ולפיכך אמרה "בת פרעה" במקום "בת-יה". אבל לאחר מכן, כאשר נטשה את אלילי אביה והצילה את משה, חזרה התורה לקרוא לה "בתיה", שכן מעתה איננה מתייחסת עוד אל פרעה, כי על ידי מעשיה הטובים נעשתה לבת אל-חי. (אבני אזל)

"בניך כשתילי זתים" - חינוך אהבת הילדים

אם נשאל הורים: האם אתם אוהבים את ילדיכם? רוב ההורים ייעלבו מהשאלה וישיבו בנחרצות כן! אולם, זה אינו מדויק. רוב ההורים אוהבים את ילדיהם על תנאי: אם תתנהג יפה, לא תשתולל, לא תשבור, לא תצעק ותביא כבוד לנו, ההורים, נאהב אותך. אם לא כן, לא נוכל לאהוב. "אהבה התלויה בדבר". אנו כהורים חייבים ללמוד לאהוב את ילדינו ללא התניה וללא תלות במה שהם עושים. לנתק את הקשר בין האהבה לבין המעשים. כמובן שכאשר ילד סרח ועשה מעשה שלא ייעשה, ננהג עימו בחומרה ולא ניתן לו נשיות על מעשיו, אך גם זאת נעשה מתוך אהבתנו אליו. כמו שהקב"ה אוהב את ישראל אהבה שאינה תלויה בדבר, וגם בירידות גדולות שלהם הוא ממשיך באהבתו, כן ננהג עם ילדינו. מתוך כך נוכל להיות עבורם למשענת, שהם סומכים עליה, ולכן הם יקבלו מאיתנו את ההגדרות של טוב ורע, מה לרצות ומה לא לרצות.

ה'אזל חסדך מנחם ואלוהים אלהים
 לר' גבריאל אביטן ורעייתו הי"ד
 בהגיע בנם נהוראי-יעקב נ"י למצוות יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים וחיים טובים ומאושרים, ותרונ נחת ושלווה ממנו ומכל יוצאי חלציהם. וברכה והצלחה לכל משפחות אביטן ועמרי הי"ד

שיעור התורה הגדול בתבל
 ארגון "אברהם יגל" משדר בלויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של מרן הרח"ג עובדיה יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30
 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "מאפייט בית הלחם"

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
 למיכאל ודינה יעקובי הי"ד
 שתמרו לסעודה הרביעית בלויין. זכות השיעור של מרן עובדיה יוסף שליט"א לרפואתם והצלחתם ולכל ילדיהם. יתמלאו כל משאלות ליבם לטובה, זכות המצוה תגן עליהם שיתברכו בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. ולרפואת נהוראי-חנניה בן דינה הי"ד

מרכות ואיחולים אפסיים
 עופר ועידית זנטי הי"ד
 לרגל הולדת הבת מנב"ת יה"ר שתגדל כאימותנו הקדושות שרה רבקה רחל ולאה, תזכו לחופתה שתצליח בכל דרכיה ומעשיה ותרונ נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם וברכה והצלחה לעזרא ורות לוי הי"ד ולדוד צנטי

רפואה שלימה לנצי"ל ביעזר בת אסתר הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרניב אבריה ושס"ה גידיה, שתחזור לאיתנה הראשון, ותזכה לשנים רבות וטובות.

קול יעקב וקול אהבה, קול חנן וקול חיים
 מוזל טוב ואיחולים לבניי לדידנו גרשון ואביבה קוילינר הי"ד רחמים וישושי פדלון הי"ד
 לנישואי 'וס' נ"י עם אדווה מנב"ת יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה לבנין עדי עד ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. "ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"

רפואה שלימה למעיין שירגאוקר בת אושרת ודני הקב"ה ישלח לה החלמה מהירה לרניב אבריה ושס"ה גידיה, שתחזור לאיתנה הראשון, ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות, "אל נא רפא נא לה".

לעי"כ הכשר והענו **שלום עובדיה** בן כמיסה ז"ל נפטר כג' טבת תשי"ס. ביום רביעי פקידת שנתו. יה"ר שיהיה מליץ טוב בעד ילדיו ומשפחתו.

בריאות והחלמה איתנה:
 רחמים יצחק-פור בן מרים הי"ד ציון נאמן בן מרים הי"ד משה נאמן בן מרים הי"ד מרדכי יעקובי בן ציפורה הי"ד אברהם נאמן בן מרים הי"ד ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ד יוסף חיים גאלי בן ג'מו הי"ד נהוראי חנניה בן דינה ומיכאל הי"ד מיכל בת מינה מנב"ת לכל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

שבת שלום ומבורך

לע"נ מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה הי"ד נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

לניחוי נשמת:
 רחל מטודי בת מרסל ז"ל שמחה בר-דיין בת עזיזה ז"ל רבקה יעקובי בת פרי ז"ל עטייה בן חנה חגי'אג' ז"ל חנה (נורו) נאמן בת חנוס ואהרון ז"ל דיאמנטה חגי'א בת רגילה ז"ל שרה נאמן בת מזל ז"ל
 שמואל דוידי בן שרה ויוסף ז"ל שמואל מוסאי בן רבקה ודניאל ז"ל אליהו רחמני בן מסעודה ז"ל ניסים נסימי בן ביבי ז"ל שלום נביאן בן טוטי ז"ל סעדה סויסה בת איזה ז"ל מרים לאלזרי בת ביבי ז"ל

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

שאלה: כיריים של גז האם צריכים טבילה?

תשובה: הסמ”ק בהגהות כתב (סימן קצ”ט אות א’) טריפידיש אין צריך טבילה דאף על גב ששופתים עליה קדרה של מאכל כיון שאין נותנים עליו המאכל עצמו אינו צריך טבילה. וכן פסק מרן (יו”ד סימן ק”כ ס”ד) טריפידיש ששופתים עליהם קדירה אינם טעונות טבילה. והטעם שהם פטורים דדוקא כלי סעודה חייבים טבילה כן הוא בגמ’ (ע”ז דף ע”ה ע”ב), וכן פירש רש”י שם כל דבר אשר יבוא באש ואין דרך להשתמש ע”י האור אלא כלים של צרכי סעודה. וכן כתב באיסור והיתר (כלל נ”ח אות פ”ג), כל הנוגע במאכל עצמו נקרא כלי סעודה אפילו אין תשמישו אלא בצונן וכי אבל הדרייבוס כתב בסמ”ק אע”פ ששופת עליו הקדרה מאחר שאינו נוגע במאכל עצמו אין צריך טבילה וכו’. וכן כתב ערוך השולחן (הלכה ל”ב) דכלי סעודה אינם אלא מה שנוגע במאכל עצמו ולא בכלי שבה המאכל ולכן הטריפידיש שמעמידים עליה הקדירה א”צ טבילה ובלשונו קורין אותה דרייפוס וכי ומה למדנו דכל בסיסי הכלים כמו הבסיס שמעמידים עליה המולייסור וכל כיוצא בזה אין צריך טבילה, ע”ש.

ואף שלדעת הרמ”א בס”ה נראה שגם בזה מחייב טבילה משום שאין הולכים בכלי אחר רוב תשמישו ואפילו אם משתמש דרך עראי חייב טבילה אך כבר כתב ערוך השולחן (ס”ק מ’ ומ”א) שיש להתיישב בדבר. וראה ברדב”ז (סימן תצ”א) דכל כלי המשמש לצרכי סעודה בעי טבילה אע”פ שאינו נוגע באוכל עצמו. אך אין הלכה כך אלא חצובה כיון דאין זה כלי סעודה פטור מטבילה כן פסק הבא”ח (פרשה שניה, פרשת מטות אות י’). וכן פסק בהליכות עולם (ח”ז דף רסו).

כתב הפ”ח (ס”ק י”ב וס”ק י”ט) דאע”ג דלפעמים צולים עליהם המאכל עצמו מ”מ אזלין בכלי בתר עיקר תשמישו, וכן כתב הפתחי תשובה (סק”ח) ערוך השולחן (סימן ק”ב סעיף ג’) ובבא”ח (שם אות י”א) ובהליכות עולם (שם).

לסיכום: חצובה שמניחים עליה סירים אינה צריכה טבילה כיון שאינה נוגעת באוכל עצמו. ואע”ג שלפעמים צולים עליהם המאכל, מכל מקום הולכים אחר רוב תשמיש הכלי.

שאלה: רשת מנגל, שפוד וכדו’ האם צריכים טבילה?

תשובה: כתב הסמ”ק (בהגהות סימן קצ”ט אות א’) גריליש צריך טבילה לפי שצולין עליו ממש המאכל עצמו. וכן כתב הזב”צ (אות כ”ו) ובערוך השולחן (אות ל”ב), הגריליא”ש שצולין עליו המאכל עצמו צריך טבילה.

לסיכום: רשת גריל, שפוד וכדו’ צריכים טבילה בברכה.

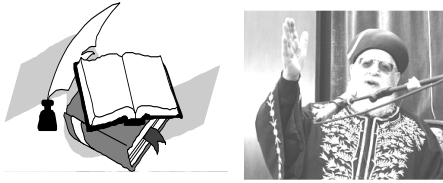
שאלה: פומפיה לריסוק ירקות, מקלף האם צריכים טבילה?

תשובה: כתב הדרכי תשובה בשם ערוך השולחן (סעיף ט’) ה”ה הכלי שקורין ר”יב אייזע”ן שגוררין בו תמחא שקורין קריי”ן צריך טבילה. וכן פסק בטהרת ישראל (סי”ג) בשם המשבצות (תנ”א סק”ו), פ”ת (ס”ק ז’). ומה שכתבנו שכשהם משמשים לירקות שצריכים בישול אין צריך להטביל ראה בספרנו ”מענה השלחן” פרק ב’ הי”ז ובהערה שם וצרף לכאן.

לסיכום: פומפיה לריסוק ירקות חיים צריכה טבילה בברכה. וכן מקלף ירקות. ודוקא כשהירקות נאכלים חיים, אך אם הם משמשים לירקות שצריכים בישול וכדו’ אין צריך להטבילם.

נכתב ע”י ר’ עוזי נסימי הי”ו
מחבר ספר ”מענה השולחן”

ניתן לשאול שאלות בהלכה בכלל ”תפארת רחמים”
או בטלפון 050-7529102 בין השעות 9:30 - 17:00

”מכל מלמד” השכלתי...”

שמות שבטי ישראל מרמזים על 12 קווי יסוד:

א. **ראובן** = ראובן. חובה לשמור על קדושת ראיית העיניים. וכן לזכור בני מי אנחנו: אברהם יצחק ויעקב, אבותינו הקדושים שייסדו את האומה לה אנו שייכים, לבל נשכח ולא נתערבב עם אומות ותרבויות אחרים, חלילה.

ב. **שמעון** = חובה עלינו לקדש את חוש השמיעה, כי האוזניים ניכונים תחילה באברים.

ג. **לוי** = על ידי שמירת העיניים והאוזניים – השכינה **תתלווה** עימנו תמיד.

ד. **יהודה** = טמון שמו של הקב”ה בתוספת אות ד’ להזכירנו שהקב”ה – יי-ה’-ו-ה’ – מושל ב-4 רוחות העולם, כפי שעלינו לכוון בקריאת שמע.

ה. **יששכר וזבולון** = השישי והשביעי בבנים, רמז ליום השישי ויום השבת. כל הטורח בערב אוכל בשבת. יש שכר לאדם הטורח לכבוד שבת, שהקב”ה יעשה בו בית **זבול** לו, **לשכון** בתוכו בזכות השבת.

ו. **יוסף** = חובת השמירה על הברית. בזכות זה **יוסף ה’** אור פניו אתנו סלה.

ז. **בנימין** = בן-ימין. המעשים והפעולות במצוות – תמיד על דרך הימין, ועולים לקדושה בצד ימין.

ח. **דן** = הזכירנו, שאף על פי שהעולם **נדון**, ומידת הדין מתוחה, בכל זאת עלינו להתפלל, שבכוח נפתלי התפילה, מלשון **פילל**, לפלל פילולים להמתקת הדינים, ולהורדת השפע.

י. **גד** = מזל. וישראל - מעל המזל. יש בכוחינו לעורר המזל העליון ממקור החסד, מתנת חיים כמו שכתוב: **בא גד**. בא המזל **ממקור העליון**.

יא. **אשר** = **אשרינו ואשרי חלקינו** בעולם הזה ובעולם הבא, שאנו שומרים מצוותיו וחוקותיו של הקב”ה על פי התורה הקדושה, היא מקור חיים לנו ולדורות אחרינו עד עולם.

רפואה אלטרנטיבית

מהו שומן רווי? מהו שומן טראנס?

שומן רווי מצוי בשומן בעלי חיים, כלומר במוצרי בשר ובמוצרי חלב. טראנס הוא שומן מוקשה המצוי במרגרינה ובמוצרים המכילים שומן צמחי מוקשה. מחקרים רבים הוכיחו כי תזונה בריאה מורידה את הסיכון למחלות לב גם בקרב אנשים בריאים וגם בקרב חולי לב. ההשפעה המשולבת של תזונה בריאה יחד עם אורח חיים בריא (פעילות גופנית והפסקת עישון) חזקה יותר מאשר זו של כל אחד מהם בנפרד. **איך להימנע מאכילת שומנים רוויים?**

שומן רווי מצוי במזונות שמקורם מהחי: חמאה, שמנת, גבינה צהובה, חלמון הביצה, המבורגר ונקניקיות. השומן הזה מעלה את רמות הכולסטרול ”הרע” בדם, ולכן חשוב להמעיט באכילתו. העדיפו אכילת דגים, עוף (ללא עור), הודו ובקר רזה על פני בשר שמן כמו כבש, איברים פנימיים (לבבות, כבד, טחול), ברווז, אווז, נקניקיות, המבורגר וקרב.

" ואבותינו סיפרו לנו "

"חוסר לבית ישראל"

"כעת אנו עומדים להתחיל בטקס הקידושין של יונתן עם בחירת לבו, שרית", הדהד קולו של הרב תמיר. "עליכם לדעת שזו אינה חתונה רגילה, אלא חתונה מיוחדת ששורשיה מובילים שבעים שנה אחורה". מבטו של הרב עבר על פני המוזמנים ולבסוף התמקד בסבו של יונתן, ישראל, שעמד סמוך לבימה. דמעות חנקו את גרונו של הסב. זיכרונותיו נשאוהו הרחק לעבר. נער צעיר היה כשפרצה המלחמה הארוכה. הוא התגורר בעיר סוסנוביץ בפולין השוקקת יהודים עם הוריו, ירחמיאל וחנה אורוז, ושמונה אחיו ואחיותיו.

היתה זו משפחה מלוכדת, נצר לשושלת רבנים מפוארת. ההורים ניהלו חנות משגשגת לדברי מאפה ומתיקה, הילדים למדו היטב והתבלטו בכישרונותיהם, ושני האחים הגדולים למדו בהצטיינות בישיבת גור.

שרוליק יצא לעבודה כמדי בוקר עם שאר העובדים. לפני העבודה נערך המסדר הרגיל. לפתע שמע את קולו של הקאפו: "25169 - צא מהשורה!" והוא יצא, רועד מפחד, והתייצב לפני הקאפו שניצב ליד איש אס.אס לפתע הגיעו ידיעות על כיבוש פולין בידי הנאצים. בין הראשונים שחשו ברמיסת המגף הנאצי היו יהודי סוסנוביץ שהתגוררו בקרבת הגבול הגרמני. מצבם הלך והחמיר. רבים נלקחו למחנות הריכוז, אחרים נשלחו לעבודות פרך בתנאים בלתי אנושיים עד שמתו מרעב וממחלות, ומי שלא היה כשר לעבודה הובל להשמדה.

שרוליק נשלח למחנה עבודה. הוא התגלגל ממקום אחד למשנהו, ובכל יום ראה את המוות לנגד עיניו. בכל פעם שהיה נדמה לו כי הגיע הקץ, הגיע איזה מלאך גואל.

פעם היה זה יהודי ופעם גוי מאלה שעבדו עימו.

כעת נזכר במקרה שאירע לו כאשר עבד בחברה שעסקה בייצור פלטות לכיסוי תעלות. היתה זו עבודה מפרכת. שרוליק הצעיר הכחיש מיום ליום עד שהפך למוזלמן - שלד מהלך. "לא אוכל להחזיק מעמד", חשב לעצמו, "עוד מעט אישלח, כרבים מאחיי היהודים, אל תאי הגזים ואצא דרך הארובה...". בכוחות אחרונים המשיך לעבוד כשהוא משלים עם מותו הקרב.

פעם כשהיה עסוק בעבודתו, עבר במקום מנהל העבודה שאצלו עבד קודם לכן, אדם בשם הרברט קוביאק. "מה מעשיך כאן, קטנצייק!?", שאלו קוביאק שנדהם ממראהו המחריד של הנער בן החמש עשרה. "אל תדאג! אני אחזיר אותך אלי", סיים ורשם את מספרו של שרוליק.

שרוליק לא רצה להשלוח את עצמו. כעבור כמה ימים יצא לעבודה כמדי בוקר עם שאר העובדים. הם הגיעו לשטח הבנייה ולפני העבודה נערך המסדר הרגיל. לפתע שמע את קולו של הקאפו: "25169 - צא מהשורה!" היה זה מספרו של שרוליק, והוא יצא, רועד מפחד, והתייצב לפני הקאפו שניצב ליד איש אס.אס.

"האם הגיע זמני להישלח אל הארובה?" תמה שרוליק, ואז הבחין בקוביאק הניצב לידם כשהוא מחיך. "בוא, קטנצייק, אתה חוזר אלינו". היה זה בעיצומו של החורף. קוביאק החליט להבריא את

שרוליק בטרם ייצא לעבודה בחברה. הוא דאג לו למזון והשאירו בצריף כשתפקידו להכין קפה לגרמנים.

שרוליק שרד את התופת. בתום המלחמה נלקח לבית חולים בגרמניה וטופל עד שהחלים. שם חיכתה לו הפתעה משמחת. התברר לו ששתי אחיותיו, רבקה ונדיה, הצליחו לשרוד והן עומדות לבקרו. שמחת האחים בפגישה לא ידעה גבול. לאחר מכן החלו לדלות פרטים על בני משפחתם, והתבררה להם התמונה העגומה: ההורים, האחים ונשותיהם והאחיות נרצחו כולם בידי הנאצים, ובהם גם האח מלך, אברך צעיר חסיד גור ואשתו חיה שהתחתנו בעת המלחמה וציפו להולדת ילדם הראשון.

מספר שנים שהו שרוליק ואחיותיו בגרמניה וניסו לאחות את שברי חייהם.

בשנת 1949 עלו כולם ארצה והתיישבו בקריות. יום אחד נודע להם כי מניה, אחותה של חיה, אשת מלך הי"ד, נותרה אף היא בחיים וכי היא גרה בקרבתם. בני המשפחות נפגשו וסיפרו בהתרגשות רבה את כל אשר עבר עליהם. התברר כי נגזר על מניה, אחות במקצועה, לעבוד תחת עינו של ד"ר מנגלה, השטן מאושויץ. מניה עשתה כל שביכולתה כדי להציל יהודים שהגיעו לביתן החולים. באומץ לב תעתעה במנגלה ואת הזריקות שדרש ממנה לתת לאומללים שימשו כשפני ניסיון, הזריקה לכרית. היא הסתירה יהודים חולי טיפוס שעמדו להילקח לתאי הגזים וטיפלה בהם עד שהחלימו. מניה נישאה ליעקב והגיעה לארץ יחד עם אחיה ששרד אף הוא ושלושתם התגוררו בקריית מוצקין.

שרוליק, שהתחתן בינתיים, עבר להתגורר עם רעייתו זלמה בחיפה. הקשר עם מניה ומשפחתה נשמר לאורך כל השנים. לפני 27 שנים נפטרה מניה. שרוליק ידע שבנה הגדול עבר להתגורר בארה"ב, והבן השני עדיין מתגורר בקריית מוצקין, אך הקשר בין המשפחות נפסק. קולו של הרב תמיר קטע את חוט מחשבתו של שרוליק.

"כדי להסביר את ייחודה של חתונה זו ברצוני להזמין את סבו של יונתן, שרוליק, שהוא גם דודו של אבי, לשאת דברים". שרוליק התעשת וניגש לקדמת הבמה. בתחילה סיפר על משפחתו שנספתה בשואה.

"שנים רבות לאחר אותה מלחמה ארוכה", המשיך שרוליק לספר בהתרגשות, "הגיע יונתן נכדי ללמוד בטכניון בפקולטה למחשבים, ושם הכיר בחורה חנינית וחמודה בשם שרית, והשניים החליטו להינשא. כשדיברו על כך עם הוריהם, התברר לפתע הקשר המפתיע ביניהם. שרית היא לא אחרת מאשר נכדתה של מניה! חייהם של מלך אחי וחיה, אחותה של מניה, נגדעו באכזריות על ידי הצורך הנאצי", המשיך שרוליק בקול חנוק, "אך הענף שנכרת לפני שבעים שנה הצמיח חוסר חדש בדמותם של שרית ויונתן העומדים כאן מתחת לחופה. יהי רצון שהזוג המיוחד הזה יקים בית נאמן בישראל, והפעם יהיה זה בניין עדי עד!" (עודד מזרחי הי"ו)

אם יש ברשותכם סיפור מרגש בעל משמעות

הטומן בתוכו דברי מוסר, הנהגות או חוכמת חיים,

אנא העבירו למערכת העלון. טל': 054-9151601

או בדואר אלקטרוני: avi.musai@siemens.com